

" Ramazan bir vuslattır "

"Ey iman edenler! Oruç sizden öncekilere farz kılındığı gibi, sizlerde farz kılınmıştır" (Bakara)

"Her kim inananarak ve sevabını Allah'tan umarak oruç tutarsa geçmiş günahları bağışlanır" (H.Ş.)

"Allah'ım Recebi ve Şabânı bize mübarek kıl,
bizi Ramazana kavuştur." (H.Ş.)

BİR SULTÂN AYDA ORUÇ VE ŞUMÛLÛ

Oruç, İslâm'ın şartlarından biridir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "Allahü Teâlâ buyuruyor ki; her iyiliğe on misli karşılık verilir. Fakat oruç bana mahsustur, onun karşılığını ben veririm" demiştir. Ez-Zümer Sûresinin 10. Âyetinde "Kendi arzû ve isteklerine sabredenler (canları istediği halde yapmayanlar) hesaba çekilmezler; ecirleri sevapları hesapsızdır" buyurulmaktadır. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "Sabır imânın yarısıdır. Oruç da sabrın yarısıdır. "Oruç tutanın ağzının kokusu Allahü Teâlâ'nın indinde misk kokusundan daha güzeldir." "Oruç uykusu ibâdettir" buyurmuşlardır. Allahü Teâlâ bütün ibadetler kendisine ait olduğu halde "Oruç benim içindir karşılığını ben veririm" buyurmaktadır. Bu bütün mülk kendisine ait olduğu halde Kâ'beye "Benim evim" buyurmasına benzemektir.

Oruçta iki ehemmiyetli hususiyet vardır. Biri yemektir. Bu bâtinî bir şeydir. Diğer insanlar bunu görmediği için buna riya da karışmaz. Diğer hususiyet ise Allahü Teâlâ'nın düşmanı olan şeytanın askeri, insanın nefsi, şehvî arzu ve isteklerdir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "Şeytan insanın vücûdunda kan gibi dolaşır. Onun geçiş kolunu açlıkla tıkayınız" , "Oruç kalkandır." , "İbâdetlerin kapısı oruçtur." buyurmuşlardır.

Tefsirin beyanına nazaran oruçta on haslet vardır.

- 1- Açlıkta, kalb safâsı, hâfıza kuvveti olur. (Toklukta, ahmaklık, unutkanlık olur.)
- 2- Açlıkta kalb rikkati olur. Duâ ve ibâdetde feyiz ve lezzet bulur.
- 3- Açlıkta, kalbde züll ü inksâr, tevâzû hâsıl olur. (Toklukta, tuğayn, tefâhur vardır.)
- 4- Açlıkta, fakir ve açları düşünür. (Toklukta unuttur, düşünmez olur.)
- 5- Açlık, şehvâtî, nefsanî istekleri kırar. (Toklukta nefs-i emmâre kuvvet bulur.)
- 6- Açlıkta, vücutta uyanıklık, zindelik olur. (Toklukta, uyku, gaflet, olur.)
- 7- Açlıkta, ibâdet ve itâata devam kolay olur. (Toklukta tenbellik ve gevşeklik olur.)
- 8- Açlıkta, beden sıhhatli olur, maraz def olur, kalb huzur bulur. (Toklukta vücut yıpranır, hastalık

olur.)

9- Açlıkta, bedende hafiflik, ferahlık olur. (Toklukta, ağırlık, atâlet olur.)

10- Açlıkta, sadaka vermeğe, isâr ve infâka teşvik var. (Toklukta, bunlara ma'nilik var.)

İslâm'ın emir ve tavsiyelerine uymakta zirvelere ulaşan Sahâbe (r.a.) açlıktan istifade etmek hususunda da yine en ileriye geçmiştir. Nitekim Hz. Âli (r.a.) Hz. Ebûbekir'es-Sıddîk (r.a.)'a "Siz her şeyde bizden önce geliyorsunuz bunun sebebi nedir?" diye sorduğunda, Hz. Ebû Bekir (r.a.) Bunun sırrı şu beş şeyde gizlidir:

"Ben müslüman olduğumdan beri bu güne kadar bir defa olsun karnımı tam olarak doyumadım. Müslüman olduğumdan beri kana kana su içmedim. Dünya işi ile âhîret işi ne zaman bir araya gelseler ben daima âhîret işini tercih ettim. Peygamber Efendimizin (s.a.v.) devamlı olarak sohbetlerinde de bulundum. İnsanları iki sınıf görüyorum. Bir kısmı dünyaya talip, bir kısmı âhîrete talip. Ben ise Allahü Teâlâ'ya talip oldum." buyurmuşlardır. Hz. Ebûbekir (r.a.) bütün ömrü boyunca bir defada yiyeceğimin üçte birini yemiş ve nefsi tezkiye gayesiyle üçte ikisini yememiştir.

Orucun altı tane farzı vardır. Bunlar; ramazan ayının ilk gününü aramak, niyet etmek, yiyip içmemek ve vücûduna bile bile bir şey girmesine ma'nî olmak, oruçlu iken cinsî temasta bulunmamak, kendisinden menî çıkmasını istememek ve çıkartmamak, zorla kusmamaktır. Sahuru geçiktirmek, iftarı acele ve hurma veya su ile açmak, öğleden sonra misvak kullanmamak, sadaka vermek, çok Kur'ân-ı Kerîm okumak, ramazanın son on günü itikâfa girmek ise orucun sünnetleridir.

Orucun hâkikatine gelince, oruç üç derecedir. En yüksek derecesi, Allahü Teâlâ'ya yakın olanların orucudur. Bu derece oruç, kalbini Allahü Teâlâ'dan başka her şeyi düşünmekten korumak ve bütün varlığını Allahü Teâlâ'ya vermektir. Ondandır gayri olan herşeyden hem zâhiri hem de bâtinî olarak oruçlu bulunmaktır. Bu kişi, Allahü Teâlâ'nın birliğinden başka ne düşünürse, dünyaya ait mübah bir işi de düşünse, orucu bozulur. Ancak dîn işine yardımcı olan dünya işi dîn işinden sayıldığından bunlar bozamaz. Bu kişiler gündüz iftarı ne ile yapacaklarını düşünmeyi dahi günâh gö-

rürler. Orucun bir alt derecesi de hâvas orucu denilen oruçtur. Bu orucu tutanlar yemeyip içmeyi ci ma etmediği gibi a'zalarını da kötü ve günâh olan şeylerden korurlar. Bu orucu tutanlar kendisini Allahü Teâlâ'yı düşünmekten alıkoyacak her şeyden korunmalıdır. Bilhassa şehveti tahrik eden şeylerden korunmalıdır. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "Gözün bakışı, zehirle su verilmiş şeytanın oklarından bir oktur. Allah korkusundan bundan sakınana mükâfat verilir. Kalbinde imân tatlılığını bulur." , "Beş şey orucu bozar; yalan, gıybet, söz taşımak, yalan yere yemin ve şehvetle bakmak" buyurmuşlardır.

Dili lüzumsuz ve ihtiyaç olmayan konuşmaları yapmaktan korunmalıdır. Ya susmalı ya da Kur'ân-ı Kerim okumalıdır. Boş söz lüzumsuz ve zararlıdır. Gıybet ve yalan ise bazı âlimlere göre sadece hâvâsın değil avâmın da orucunu bozar. Kulağı dinlenmesi zararlı olan şeyleri dinlemekten korunmalıdır. Çünkü günâh sözü dinleyen de söyleyene ortak olur. Elini ayağını ve bütün uzuvlarını günâhlardan korunmalıdır. Oruç tutup kötülüklerden kaçmayan kişi hem perhiz eden hem de zehir içen kişiye benzer. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "Bir çok oruç tutanlar vardır ki, oruçtan nasipleri açlık ve susuzluktan başka bir şey değildir." buyurmuştur. İftar ederken haram ve şüpheli şeyler yemediği gibi, helâl o'lanlardan da çok yememelidir. Gündüz yemediklerini gece yiyenin oruçtaki maksadı ortadan kalkar. Oruçtan maksat şehvetleri arzuları zayıflatmaktır. İki vakitlik yemeği bir vakitte yemek şehveti arttırır. Mide dolu olunca kalb saf ve berrak olmaz. Oruçlu gündüz fazla uyumayıp açlığı hissetmeli, akşamda fazla yememelidir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) . "Dolu olan kaplardan, Allahü Teâlâ'nın mideden daha çok düşman olduğu bir kap yoktur." buyurmuştur. Oruçlu kişi iftardan sonra korku ile ümid arasında olmalıdır. Çünkü orucunun kabul edildiği belli değildir. Bütün bu sayılanlar yerine getirilirse hâvâs orucu tutulmuş olur. Sadece farzları yerine getirip yemeden içmeden kesilmek fakat diğer günâhlardan korunmamak ise avâm orucudur. Bu ruhsuz ma'nasız kuru bir ibadet olur. Orucun aslı ise meleklerin sıfatına yaklaşmaktır. Çünkü meleklerde hiç şehvet yoktur.

RAMAZAN AYINDAKİ İBÂDETLER:

ORUÇ: "Ey iman edenler sizden evvelki (ümmetlere) yazıldığı gibi sizin üzerinize de oruç farz edildi. Ta ki korunasınız."

"(O sayılı günler) Ramazan ayıdır ki Kur'ân onda indirilmiştir. (O Kur'ân ki) insanlara hidâyettir, doğru yolun hak ve batılı ayırd eden

hükümlerin nice açık delilleridir. Öyleyse içinizden kim o aya erliirse orucunu tutsun, kim de hasta olur, yuhut bir sefer üzerinde bulunursa o hulde günler sayısınca (orucunu kaza) etsin. Allah size kolaylık diler. Güçlük istemez." (Bakara Sûresi, 183-185).

Kur'ân-ı Kerim'deki bu Âyet-i Kerime ile Ramazan orucu bizlere farz kılınmıştır. Oruç tutmak ibâdetlerin hem en güzeli, hem de en faziletlisidir. Çünkü gerçek oruçlu bir insan sadece yemeğe içmeğe karşı değil, şehvet, kötü söz, kötü bakış, kıscası kötü olan her şeyden azalarını koruması ve tüm kötülüklerle tahammül göstermesi gerekir. Peygamberimiz (s.a.v.);

"Oruçlu, kendisi ile itişmek, dalaşmak isteyene iki defa "ben oruçluyum" desin!" Hadis-i Şerif'ile kötü sözlerden sakınmamızı bildirmişlerdir. Ancak kötülüklerle karşı da tahammül gösterebilen bir kimse tam oruç tutmuş olabilir.

"Kim ki yalan söylemeyi, yalanla amel etmeyi bırakmazsa Cenâb-ı Hak o kimsenin yemesini, içmesini bırakmasına hiç kıymet vermez, iltifat etmez." Hadis-i Şerif'ile Resûlullah (s.a.v.) hangi orucun Allah (c.c.) katında makbul olacağını bildirmiştir. (Buhari) Bu kadar büyük bir sabrı gerektiren ibâdetin Allah (c.c.) katındaki mükâfatı da çok büyüktür. Peygamber Efendimiz (s.a.v.);

"Rabbimiz buyuruyor ki! Her hasene on misli ile mukabele görür ve yediyüz katına kadar çıkarılır. Oruç, bana aittir, onunla ben mükâfatlandıracağım ve oruç ateşe karşı koruyucu bir halkadır." Hadis-i Şerif'ile de bu mükâfatı bizlere bildirmiştir. (Tirmizi)

Oruca başlanması gök yüzündeki Ramazan-ı Şerif ayının hilâlinin görülmesiyle olur. Orucun sahih olabilmesi için niyetli olmak ve fecirden güneş batımına kadar yemek, içmek ve cinsî temastan uzak kalmak suretiyle nefsanî gıdaları tadmamak, bunun yanında hayz ve nifastan temiz olmak lâzımdır.

TERAVİH NAMAZI: Terâvih namazı bilindiği gibi 20 rek'attır. İsteyen iki, isteyen dört rek'atta bir selâm vererek bu namazı edâ eder. Sadece Ramazan ayında kılınan terâvih namazı sünnet-i müekkededir.

TESBİH: Ramazan-ı Şerif'de oruç, namaz, Kur'ân-ı Kerim tilâvetlerinden başka çekilecek tesbih ümmet'in avfına sebep olur. Her gün birer tane Yasîn-i Şerif ile üçer ihlâs okuyup Ravza-i Mutahhara'ya, bütün peygamberlere, eshâb-ı kîram'a, ana, baba ve taallukatına ve bütün mü'minlerin rûhlarına ve kendi rûhunun makâmına bağışta bulunması bu avfa sebep olur. (Amentü Şerhi, a.g.e. shf. 1932)

İFTAR VE SAHURDA AZ YEMEK SAĞLIĞIMIZA VESİLEDİR

"Oruç tutunuz ki, sıhhat bulasınız" (H. Şerif)

Orucun sayısız faydalarından biri de insan sağlığı üzerindeki tesirleridir. Ramazan ayı, beden dinlenme ayıdır. Yılın onbir ayında, gelişi güzel ve ağır beslenmelerle çalışmaktan hiç alıkoymadığımız, boş bırakmadığımız mide, karaciğer, böbrekler gibi sindirim organlarımız, son derece yorulmakta ve yıpranmaktadır. Bu organlarımızın aynı kapasitede çalışabilmeleri için de haliyle dinlenmeye ihtiyaçları vardır.

Yıl boyu aşırı beslenmeler sebebiyle yakılamayıp, vücúta biriken zehirli tortular, oruç sayesinde dışarı atılmaktadır.

İnsan açken beden kendini ta'mir etmekte, tâbiri câizse umumi bir bakımdan geçmektedir. Hücreler dinlenmekte, dokular tazelenmektedir. Neticede beden fazla yüklerini atarak hafiflemekte, canlılık kazanmaktadır.

Peygamberimiz (s.a.v.) on günde bir oruç tutulmasını emir buyurmuşlardır. Bugün ise, tıp otoritelerinin sağlam bir bünyeye sahip olabilmek için haftada bir gün vücudun aç bırakılarak (oruç tutularak) dinlendirilmesini tavsiye ettiklerini görüyoruz (Genç Kalınız, Dr. Victor Pauchet, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Neşriyatı No: 29) İslâm'ın 1400 sene önce tesbit ettiği hükme modern tıbbın ancak bugün varabildiğini belirtmek isteriz.

Yukarıdaki izahlarımıza göre, orucun sıhhi faydalarının gerçekleşebilmesi; iftar ve sahurda yenecek yemek miktarlarına ve çeşidine bağlıdır.

On beş saatlik bir aradan sonra, iftar sofrasına oturduğumuz da yediklerimize dikkat etmezsek, ne biriken zehirli tortuları atabiliriz, ne de organları dinlendirmiş oluruz.

Bunun için, iftar ve sahurda az yemek ve mideyi tıkabasa doldurmamak lazımdır. Aynı zamanda: "Allah (c.c.) katında kapların en kötüsü helâl de olsa tıkabasa dolmuş olan midedir" Hadis-i Şerifini unutmayalım.

İftar sofrasında 15 saat gibi bir aradan sonra gündüz yemediğimiz kadar ve hatta ölçüyü kaçırıp daha fazla yemek, midemizi ve diğer sindirim organlarımızı zor durumda bırakacaktır. Haddinden fazla yüklenmiş bir vasıtanın motoru yokuşta nasıl zorlanırsa, midede bu durum karşısında aynen zorlanacak, yıpranacak ve yorulacaktır. Alınan yemeğin hazmı için kalb mide bölgesine normalin çok üstünde kan pompalayacaktır. Hazım esnasında mevcut kanın üçte biri sindirimle ilgili organlara gönderilmektedir. Bunun neticesi diğer organlardaki kan miktarı azalacak ve onların çalışma kapasiteleri düşecektir. Ve bundan da en çok beyin müteessir olacaktır. Görme, işitme, hafıza, idrak, dikkat, muhakeme, düşünme vs. gibi beynin çeşitli fonksiyonlarında verim azalacaktır. Neticede rehâvet artacak ve kişi uyuklamağa başlayacaktır. Bu durumda yapılacak ibâdetlerde ise istenilen huzur ve huşu olmayacaktır.

Gündüzün açken edâ ettiğimiz öğle ve ikindi namazla-

rındaki huzur ve huşû, kendimizi hafif hissedişimiz, aşırı yüklü bir mideyle edâ edeceğimiz yatsı ve teravih namazlarında haliyle mümkün olmayacaktır.

Bu bakımdan dikkatli olmalı; Ramazan ayından istifade etmek istiyorsak, nefsimizi frenleyip iftâr ve sahurda az yemeğe gayret sarfetmeliyiz.

Diğer taraftan mevsim yaz ise yağlı yemekleri, hamur işlerini ve tatlıları asgariye indirmelidir. Bu tür yiyeceklerin hazmı zordur ve uzun müddet midede kaldıklarından açlıktan istifade süremiz kısılacaktır.

Yeri gelmişken Ramazan ayında cemiyetimize yerleştirilen iki fena adetten kısaca bahsetmek istiyoruz. Bunlardan biri, bu aya mahsus "Ramazan özel eğlenceleri" adı altında cemiyet hayatımızın bozulmağa yüz tuttuğu yıllarda, önce gayri müslimler tarafından başlatılan ve bugün zirveye çıkmış bulunan eğlence programlarıdır. Bu konuda bahsetmiyeceğiz. Esas üzerinde durmak istediğimiz ikinci kötü adet ise diğer aylarda yemediğimiz çeşitli yemekleri bu ayda özel hazırlayıp bu mübarek ayı adeta midelere ziyâfet çektiğimiz ay haline getirmiş olmamızdır.

Birçoklarından duymuşuzdur "Ramazan yaradı, kilo aldım" sözünü.

Gayemiz kilo almak mı acaba? Yoksa şartlarını yerine getirerek, Cenâb-ı Hakk (c.c.)'in rızasını kazanmak mıdır? Müslüman kardeşim uyanalım. Ramazan ayı; "ne eğlence ayıdır" ne de "midelere ziyâfet" ayıdır.

Onun için az yemeğe çok gayret sarfedelim. Midelere bayram yaptırmayalım. Nefislerimizi daha da güçlendirmeyelim. Orucun ruhunun ve sırrının fenâliğe başvurmakta şeytanın yolları olan kuvvetleri zayıflatmak ve yok etmek olduğunu hatırdan çıkarmayalım. Hatta açlığı tatmak ve bedenini zayıfladığını duymak için gündüzleri de fazla uyumayalım. Bedenin sıhhatinin az yemeğe, ruhun sıhhatinin az uyumağa bağlı olduğunu bilelim.

İşte bu hususlara dikkat ettiğimiz takdirde oruçtan gerekli istifadeyi elde etmiş olacağız. Böylece beden ve ruhumuz sıhhat bulacak, kalbimiz cilalanacak, ibadetlerimizi huzur ve huşû içinde yapacak ve neticede Cenab-ı Hakk (c.c.)'in rızasını kazanma yolunda olmuş olacağız İnşaalâh.

PEYGAMBER (S.A.V.) EFENDİMİZ BUYURUYOR:

"RAMAZAN-I ŞERİFTE SİDK VE YAKİYN İLE
ORUÇ TUTANLAR, NAMAZLARINI TERK
ETMEKSİZİN TERA VİH NAMAZINI DA EDA
ETSELER, KÜÇÜK GÜNAHLARI AFFEDİLİR."

(Camiüs sagir - Kenzül İrfan)

ORUCUN ZÂHİRÎ ŞARTLARI

Orucun zâhiri farzları şunlardır:

1- Ramazanın ilk gününü gözlemek ve beklemektir: Bu da Ramazan ayının yeniye geçtiğini görmektir. Şayet ay görülmeyecek şekilde gökyüzü kapalı ise Şâ'ban ayını otuz gün hesap eder. "Ay'ı görür" demekle, yeniye geçtiğini bilmiş olması da şart değildir. Bu da isterse kadın olsun adil bir kişinin şahadeti muteber, fakat bayramda Şevval ayı için de iki kişinin şahadeti zarûridir. Bir kimse güvendiği ve doğruluğuna kanaat getirdiği adil bir kimseden Ramazan ayını gördüğünü duysa, hakim şahadetini kabul etmese, bile, orucunu tutar. Herkesin ibadetinde kendi kanaatinde olması daha uygundur.

Hanefilerde iki görüş vardır: Birisi ihtilâf-ı metâli nazara alınmaksızın bir yerde ayın görünmesiyle orucun herkese borç olmasıdır. Diğeri de ay'ın doğum yerlerinin nazara alınmasıdır. Öğleden evvel görülen ay'ın o güne ait olduğunda şüphe yoktur. Zevelden sonra ikindiye kadar görülen ay'ın o güne ait olması ihtilâfıdır. İmâm-ı A'zam'ın bir sözünde: "Ay, güneşin önünde ise o günün ardında ise ertesi günündür." denilir. İmâm Ebû Yusuf'a göre "İkindiye kadar görülen ay o güne aittir." İmâm-ı A'zam ve İmâm Muhammed'e göre de ertesi günündür. İkindiye kadar görünmeyip ikindiden sonra görülen ayın, ertesi güne ait olduğunda ittifak vardır. Hasan İbn Ziyad "Kızarıntıdan evvel kaybolan ay, yarının kızarıntıdan sonra kayboldu ise o günündür" demiştir. Muhtar olan da budur.

2- Niyettir: Ramazan-ı Şerif'te her gün için ayrı ayrı niyet şarttır. Çünkü her gün, bir vakit namaz gibi müstakil bir ibâdetdir. Yalnız Ramazan ayı içinde tutulan Ramazan orucundaki geceden niyet şart değildir. Nitekim vakti geniştir. Meselâ akşam ezanı okunduktan sonra ertesi günün niyeti yapılır. Ve bu niyet kuşluğa kadar uzanır. Yani Ramazan günü geceden niyet etmemiş kuşluk vakti uyanmamış bir kimse bir şey yememiş ve içmemiştir. O günün orucuna niyet eder. Hatta zevelden az evveline kadar olur. Diğer günlerde tutulan oruçların hükmü ayrıdır. Niyet kalbin işidir. Kalbden yarın oruç tutacağı geçmiş ise niyetlidir. Hatta bir tiryakinin Ramazan sabahı cebinden sigara takımlarını boşaltması niyetine delildir. Niyeti dille ifade etmeği de güzel görmüşlerdir.

3- Oruc hatırında iken kazaen iç boşluğuna bir şey koymaktan kendini menetmektir: Yemek, içmek, burnuna akıtıp dimağına giden ilaç ve arkadan yaptığı sırınga dahi orucu bozamaz, Çünkü mideye gitmiyor.

Kendi sun'u (fiili) olmadan midesine kaçan su orucunu bozmaz. Ancak ağzına fazla su alır ve bu sebepten su boğazına kaçarsa o zaman orucu bozar. Çünkü kendi taksiri vardır. Kar, yağmur damlası ağza girer ve yutarsa yine orucu bozmaz. Oruçlu olduğunu unutanların yemesi ve içmesinden bir şey lazım gelmez. Bir kimse imsâk veya akşam vakti, geceder, yani akşam oldu veya sahurda daha vakit var, sabahı olmadı zanni ile yer, sonra da gündüz olduğunu kat'i olarak anlarsa o günü kaza eder. Yok eğer şüpheli ise bir şey lazım gelmez. Bununla beraber, sahur ve akşam vakitlerinde dikkatli davranmalı ve yemeğini gündüze düşürmemelidir.

4- Cinsi münasebetten kendini alıkoymaktır: Sünnet yerinin sünnet yerine geçmesiyle cinsî münasebet hasıl olmuştur. Unutarak münasebette bulundu ise bir şey lazım gelmez. Gece münasebette bulundu veya ihtilam olup cünüp olarak sabahlarsa, bir şey lazım gelmez. Gündüz uyuyup ihtilâm olsa yine orucuna zarar vermez. Eşiyile münâsebet halinde iken sabah vakti girip, imsak sona erse, eğer o anda inzâl vâki oluyorsa bir şey lazım gelmez, şayet biraz daha devam ederse kefarete lazım gelir, hemen çekilmesi lazımdır.

5- İstimnadan sakınmaktır. İstimnâ her ne suretle olursa olsun, kasden şehvetle meni çıkarmaktır: (yalnız duhülden oruç bozulur ve kefarete lazım gelir). Eliyle oynamak ve sürtmekle meni gelirse oruç bozulursa bunda kefarete yoktur. Bakmak ile inzâl vaki olursa bir şey lazım gelmez. Yani orucu bozulmaz. İnzâl olmazsa ihtiyarlar için öpmek ve ellemek caizdir. Genç için de caiz, fakat terki evlâdır.

6- Kendi zorlamasıyla kusmak: Çünkü kend sun'u ile kusmak orucu bozar. Ama kusmak kendiliğinden gelirse (ne kadar çok olsa da) oruca mani değildir. Zaruret olduğu için boğazındaki balgamı yutmakla orucu bozulmaz. Ancak ağzına aldıktan sonra yutarsa da orucu bozulmaz.

Orucu yemenin icâb ettirdiği cezalar dörttür:

- 1- Kaza
- 2- Kefaret,
- 3- Oruç bozulursa, oruçlulara benzemek için akşama kadar yememek. (Şafî'lere göre)
- 4- Fidyе

1- Kaza: Özürlü, özürsüz de olsa oruç tutmayan kimselere farzdır. Ramazan orucunu kaza ederken sıra ile tutmak şart değildir. Mesela bir gün yer bir gün tutar, üç gün tutar iki gün yerse câizdir.

2- Kefaret: Ancak oruçlu olduğunu bildiği halde ramazan günü münasebette bulunmak ile vâcib olur. İmtinaya kefarete lazım gelmez. Bilerek yeme ve içmeye kefarete lazım gelir.

Kefarete, bir köle azat etmektir. Mükellefin, buna gücü yetmezse fasılâsız oruç tutar. Bundan da acizse, altmış fakire (bire "Mud") buğday, arpa veya hurma ile karınlarını doyurur.

"Mud" bir ritil ve bir ritilin üçtebirdir. Buna göre 1.73 dirhemdir veya bir sa'ın dörtte biridir. Buna göre 260 dirhem eder. Hanefîlere göre bir sa' yâni 1040 dirhem, (3333 gram) buğday ekmeği ile karınlarını sabah akşam doyurur. Buğday ekmeği katık istemez. Bunların hiçbirine de cidden gücü yetmezse tevbe ve istiğfar eder.

3- Hanefîlere göre, bozulan orucu oruçlulara benzemek için, akşama kadar yememek doğrudur. Yerse yeniden birşey lazım gelmez.

4- Fidyе: Hamile veya emzikli olan kadınların çocuklarının sıhhatlerinden korkarak Ramazanda yedikleri her günün yerine sonradan kaza eder.

Orucun Sünnetleri:

- 1- Tahir-i sahur. Yani gece yemeğini imsake yakın yemek.
- 2- İftarı (kış mevsiminde) hurma, (yaz mevsiminde de) su ile, akşam olur olmaz namazdan önce he-

men ve acele yapmak.

- 3- Misvakı gece kullanmak.
- 4- Ramazanda fazla şehâvet (cömertlik) göstermek.
- 5- Mukâbele sûretiyle fazla miktarda Kur'ân okumak.

6- Bilhassa asr-ı hîrinde yani ramazanın yirmisinden sonra son on gün i'tikâfa girmek. Bunlar Resûl-i Ekrem'in âdet-i seniyyelerindedir. Nitekim: "Ramazanın yirmisi geldiği vakit yatağı düzer, izarını bağlar, ibadete hazırlanır ve ehl-i beytini de ibadete hazırlardı."

Çünkü Kadir Gecesi bu günlerdedir. Ekseri ihtimal bu son on günün tek gecelerinde ve bu tek gecelerin en kuvvetlisi de yirmibir, yirmi üç, yirmi beş ve yirmi yedinci gecelerinde olmasıdır. Bu i'tikâfın on gün fasılsız ve devamlı olması daha makbûldür. Eğer devamlı olarak i'tikafa, yani on gün mescidde ibadet etmek üzere kalmağa niyet eder de, sonra zarûret ve mazeretsiz mescidden dışarı çıkarsa, tetâbu bozul-

muş olur. Tâziye, ziyaret, cenâze ve mazeretsiz yıkanmak için, mescidden çıkmak gibi, kaza-yı hâceti için çıkarsa ayrılmış sayılmaz. Kaza-yı hâcet için çıktığında evinde abdest alabilir, başka iş için çıkması doğru değildir.

Resûl-i Ekrem (s.a.v.) i'tikâfta iken ancak ihtiyacı için dışarı çıkardı. Hastaların halini de ayak tizerinde sorup geçirdi.

Cinsi münasebette bulunmakla i'tikâf bozulur. Fakat öpmek ile bozulmaz. İ'tikafa giren kimsenin mescidde koku sürünmesinde, nikâh akdetmesinde, mescidde uyumasında, leğen içinde elini yıkamasında beis yoktur. Çünkü on gün süren bir i'tikâfta bunlara muhtaçtır. Başını veya ayağını mescidden çıkarmakla i'tikâfı bozulmaz. Zirâ: Resûl-i Ekrem (s.a.v.) i'tikâfta iken başını mescidin kapısından dışarı çıkarır ve Hz. Aişe hücresinde iken yıkar ve tarardı. (Buhârî ve Müslîm) Kaza-yı hâceti için dışarı çıkan, içeri gireceği vakit i'tikafa niyetlenmelidir. Ancak ilk girerken on gün kalmağa niyet ettiyse yeniden niyet mecburi değil, fakat efdal olan yeniden niyet etmektir.

ORUCUN BÂTİNÎ ŞARTLARI

ORUCUN SIRLARI ve BÂTİNÎ ŞARTLARI

"Nice oruç tutanlar var ki açlık ve susuzluktan başka bir şey elde edemezler." (Hadis-i Şerif)

Her ibâdetin okduğu gibi İslâm'ın beş şartından birisi olan Orucun da zâhiri ve bâtinî şartları vardır.

Oruç üç derece olup bunlar Avamın (Halkın) orucu, Havassın (Seçilmişlerin, Salihlerin) orucu ve Ahassü'l-havassın (Seçilmişlerin seçilmişleri) orucu...

Avamın Orucu: Orucun zâhirî şartlarını kapsar. Yani yememek, içmemek, cinsî münasebetten sakınmak gibi...

Havassın Orucu: Orucun zâhiri şartlarına ricayetle beraber, gözünü, kulağını, dilini, ayağını ve diğer azalarını günahattan korumaktır...

Ahassü'l-Havassın orucu ise: Avam ve Havassın orucundaki şartlara riayetin yanında; kalbini, hasis emellerden, dünya düşüncelerinden sıyırmak, Allah (c.c.)'dan başka her şeyden çekerek bütün mevcûdiyetiyle Allah (c.c.)'a bağlanmaktır.

Bu mertebe Peygamberler, Sıddıklar ve mukarrebler rütbesi olup, bu gibilerin gönlünce Allah(c.c.) ve âhiretten başka bir şey geldiği anda oruçları bozulur.

SALİHLERİN ORUCU

Salihlerin, yani havassın orucu, zahirî şartlara riayetin yanında bütün a'zaları günahlardan korumaktır. Bunun tamamını altı şıkta açıklayabiliriz.

a) Gözü korumak: Kalbini meşgul edecek, kendisini Allah (c.c.)'ı hatırlamaktan alıkoyacak, şer'an bakılması mezmûm (zemlenmiş) ve mekruh olan her şeye bakmaktan gözü alıkoyacaktır.

b) Dilini korumak: Yalan, gıybet, koğuculuk, ağız bozukluğu, galiz söz ve mücadelelerden dilin mâsun olması, zikir, tesbih ve Kur'an okumakla iştigal ettirilmesi-dir.

c) Kulağı korumak: Şer'an dinlenmesi mekruh olan her şeyden kulağı muhafaza etmektir. Konuşulması yasak olan şeylerin, dinlenmesinin de yasak olacağı tabiidir.

d) Diğer uzuvları korumak: El ve ayaka gibi diğer uzuvların fenalıktan ve midelerini iftar vakti şüpheli lokmalardan muhafaza etmektir. Çünkü helâl yemekten oruç tutup, haram ile iftar etmekte bir ma'nâ yoktur.

e) İftar vakti az yemek: İftar vakti helâl da olsa karnını tıkabasa doyurmayıp, az yemekdir. Allah (c.c.) katında kapların en kötüsü, helâlden bile olsa tıkabasa dolmuş olan midedir.

Oruçtan maksat, acıkmak yoluyla şehevatı kırmak ve

takvâya ulaşmaktır. Akşamı kadar aç duran mideyi, akşam nefis yemeklerle tıkabasa dolduracak olursak bu maksada ulaşamayacağımız kesindir.

ORUCUN SIRRI...

Orucun rûhu ve sırrı, fenalığa başvurmakta şeytanın yolları olan kuvvetleri zayıflatmak ve yok etmektir. Bu da ancak az yemek ile mümkündür. Bu sebepten, iftarda diğer akşamlardaki gibi yemelidir. Yiyeceği iki öğünlük yemeği akşamdan bir araya toplayıp hepsini birden yeyenin orucunda kâr olduğu söylenemez.

Açlığı tatması ve bedeninin zayıfladığını hissetmesi için gündüzleri fazla uyumamak da orucun adâbındandır. İşte o vakit kalbi cilâlanı ve her gece biraz daha hafifleşir. Teheccüdünü, gece namazını ve evradını kolaylıkla yapar. Umulur ki bu sayede şeytan kalbine yaklaşamaz, ve böylece melekût âleminin gizliliklerini görmüş olur.

Kalbi ile göğsü arasındaki yemek torbasını şişiren, melekût âleminin esrarını müşahede edebilmekten men edilmiştir. Bununla beraber arzu olunan hal için yalnız mideyi boşaltmak da kâfi değildir... Aradan perdenin kalkması için, kulun himmetini Allah (c.c.)'dan gayrisinden kesmesi de lâzımdır. Mideyi boşaltmak ancak işin başlangıcıdır.

f) İftardan sonra korku ile ümit arasında olmaktır: Mü'min için, havf (korku) ile reca (ümit) arasındadır. denilmiştir. Kul her oruçtan sonra, acaba orucu kabul olunan mukarreblerden mi yoksa kabul olunmayan, gazâba uğramış kimselerden midir? Bunu düşünmelidir, müslüman.

Oruçtan maksad Allahü Teâlâ'nın ahlâkıyla, ahlâklanmaktır. O da Sâmediyet -her şeyden müstağni- olmaktır. İmkân nisbetinde şehvetlerden uzaklaşarak meleklerle uymaktır. Zira melekler şehvetten münezzehtir.

İnsanların rütbesi hayvanların üstündedir. Zira aklıyla şehvetlerini yenmeğe gücü yeter. Fakat meleklerin altındadır. Çünkü insanı şehvetler istilâ etmiş olup insan onlarla mücâdeleye me'murdur.

Şehvetine mağlup olan insan esfel-i sâfiline sürüklenir. Ve hayvanattan da aşağı dereceye düşer. Şehvetine galip geldikçe de (alâ-yı illiyîne), en yüksek mertebelere yükselir ve meleklerin ufkuna katılır.

Melekler Allahü Teâlâ'ya yakın olan yaratıklardır. Onlara uyan ve onlara benzemeğe çalışanlar, muhakkak onların yakınlığı gibi Allahü Teâlâ'ya yaklaşır.

Allahü Teâlâ cümlemizi orucun bütün sırlarına vakıf ve devamını uygulayıp kendi yolunda kendine doğru gidenlerden eylesin. (Amin)

BİN AYDAN HAYIRLI BİR SELÂMET VAKTİNE DOĞRU...

KADİR GECESİ

Cenâb-ı Hakk (c.c.) buyuruyor:

“Gerçek, biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik. Kadir Gecesi'nin (o büyük fazl-u şerefini) sana bildiren nedir? Kadir Gecesi, bin aydan hayırlıdır. Onda melekler ve rûh, Rablerinin izniyle, her bir iş için iner de iner. O (gece) tan yeri ağarınca kadar bir selâmdır.” (El-Kadr Sûresi)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor.

“Kadir gecesi sıdk ve yakîyn ile ihyâ eden mü'min-i kâmilin günahı sağırları (küçük günahları) mağfur olur (affedilir).” (Camiüssagîr - Kenzül İrfân)

Kadir gecesi, Ramazân ayında ve bu ayın da büyük bir ihtimalle son on günü içindedir. Kur'ân-ı Kerîm, âyetler halinde inzâl olmağa bu gecede başlamıştır.

Kadir Gecesi, içinde Kadir Gecesi bulunmayan bin aydan hayırlıdır. Binaenaleyh bu gece yapılan sâlih amel, içinde “Kadir Gecesi” bulunmayan bin aylık ibâdetten hayırlıdır.

Bu gece, kesin olarak bilinmemektedir. Peygamberimiz (s.a.v.) “Kadir Gecesi'ni, Ramazanın son yedisinde arayın” (Müslim, Ebû Davûd) Yine: “Kadir gecesini Ramazanın son on (günü-nün) tekinde arayın.” (İmâm Ahmet, Tirmizî) buyurmuştur.

“Kadir Gecesi” mevzuunda başka Hâdis-i Şerifler de vardır.

Bu mübârek gece, müslümanlar için bir kurtuluş vesîlesidir. Kadir Gecesinin ehemmiyeti iyi kavranmalıdır. Bakınız Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) ne buyuruyor. “Kim Kadir Gecesinde (sevabına) inanarak ihlâs ile - Kaaim olursa (o geceyi ibâdetle ihyâ ederse) geçmiş günahları yarlıganır” (Buhari, Müslim, Tirmizî, Nesei: Hz. Âişe (r.a.)'dan). Bu geceden gafil olmamak lâzımdır. Hatimler indirilmeli, Kur'ân tilavet olunmalı, mübârek yerler ve kabirler ziyâret edilmelidir.

Cenab-ı Hakk (c.c.)'a bol bol tazarrû ve niyazda bulunmalı. O'ndan titreyerek ürpererek göz yaşlarını akıtarak af dilemelidir. Bağışlamasını niyet etmelidir. Yalnız, sadece bir geceyi değil, Ramazânın son on gününü ve bilhassa tek rakamlı geceleri ihlâs ile yapılan ibâdetlere ihyâya çalışmalıdır. Nefis ve Şeytan'a kapılmamalı. Daha sonra, gelecek yıllarda yaparız havasına girmemelidir. Çünkü kimsenin yarın ne olacağı, ne kadar yaşayacağı belli değildir. Zâten insan ömründe de çok az bir “Kadir Gecesi” idrak eder.

Bu gecede nasıl duâ edileceği de her mevzuuda olduğu gibi bize Peygamberimiz (s.a.v.) tarafından bildirilmiştir. Bir burada, gecenin ihyâsı derken, Peygamberimiz (s.a.v.) ve Ashâb-ı Kîram (r.a.) nasıl ihyâ etmişse öyle ihyâ edilmesi gerekir demek istiyoruz.

Müslümanların anası Hz. Âişe (r.a.) şöyle dedi; “Dedimki: “Ya Resûlullah; “Kadir Gecesi”ni bilirsem onda ne duâ edeyim?” , “Allahümme inneke afüvvün tühbüül af ve fa'fu annî; Ya Allah(c.c.) şüphesizki sen çok affedicisin, afvı seversin. O halde beni affet.” (Tirmizî, Hz. Âişe (r.a.)'dan). Bu gecede, Müslümanlar da bu şekilde duâ etmeyi ihmal etmemelidirler.

“Kadir Gecesi” büyük, azâmetli ve hikmetli bir gecedir. Kur'ân-ı Kerîm'de bu konu da müteaddit Ayet-i Celîleler vardır.

Allah-ü Teâlâ “Gerçekten biz, O'nu (Kur'ân-ı) mübârek bir gecede (Kadir Gecesi) indirdik. Çünkü biz, (Kur'ân'ın hükümleri ile) korkutanlarız. Her hikmetli işi o mübârek gecede ayırt edilir, (rızk, ecel, iyi ve şerden) ibâret bütün işler Kadir Gecesinde yazılır” (Duhan Sûresi, 3-4)

Kadir Gecesi'ni Ashâb-ı Güzîn güzel bir şekilde ihyâ eder, değerlendirirlerdi. Biz mü'minler olarak aynı yolda olduğumuza göre “Kadir Gecesi” nin kıymetini bilelim. O kudsî gecelerde uyku uyumayalım, yalvaralım yakaralım. Cenâb-ı Hakk (c.c.)'a bütün ümmet-i Muhammedin kurtuluşu için duâ edelim.

“Kadir Gecesi” ne kadar ulvî ne kadar rûhâni bir gecedir ki, o gece melekler de yeryüzüne iner de

inerler. Peygamberimiz (s.a.v.) de bir Hadis-i Şeriflerinde "Kadir Gecesi" olduğu zaman Allah-ü Teâlâ, Cibril (aleyhisselâm)'a "yeryüzüne in" der, Cibril (a.s.) Sidre-i Münteha sakinlerinden yetmiş bin melek ile ellerinde nûrdan sancaklarla yeryüzüne inerler. Melekler sancaklarını Kâbe-i Muazzamay'a, Nebî (s.a.v.)'nin kabrine, "Beytül Mukaddes" mescidine ve mescid-i Tûri Sinâ civarına dikerler" (İbn-i Abbas (r. anhümâ)'dan.)

Leyle-i Kadir, de emr-i ilâhî neticesinde yeryüzüne inen melekler de, bu gecenin feyzinden istifade ederler. Gecenin faziletine nail olurlar. Mü'minleri tebrik eder, onlara selâm verirler.

Yine mü'minlerin hal ve ibâdetine, itaatine vakıf olurlar. Mü'minlerin başışlanması için Allah (c.c.)'a niyaz ederler. Bu da beşeriyet için, müslümanlar için büyük bir şeref ve lütüftür.

Müslümanlar olarak bu geceyi ibâdetle, taatle ihyâ etmeli, kusur ve günahlardan dolayı iki rek'at nafile namaz kılarak, Kur'ân-ı Kerîm tilavet etmeli, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e bol bol salât-ü selâm getirmelidir. Ana, baba akraba ve din kardeşlerimizin de hukukuna bu gecede riayet etmeliyiz. Kötü fiillerden son derece kaçınılıyız.

Rivâyet olunur ki: Kadir Gecesinde bütün mü'minler affedilir. Affa mazhar olur. Yalnız dört sınıf müstesnâ. Bunlar şerefli gecenin feyzinden istifade edemezler.

- 1- İçki içenler, kumar oynayanlar,
- 2- Ebeveynine asî olanlar,
3. Akranın hukukuna riâyet etmeyenler, imkân olduğu halde onları arayıp sormayanlar, sıla-i rahimde bulunmayanlar.
4. Din kardeşleriyle üç günden ziyâde dargın olup görüşmeyenlerdir.

"Leyle-i Kadir" den lâıykıyla mustefid olabilmek için gayr-i meşrû hallerden de kaçınılı, iyiliğe çalışmalıdır.

Aziz Müslüman: İzahına Çalıştığımız kadir Gecesi'nin feyzini bil! Bu gecede Kur'ân-ı Azîmü'sşan nazil olmağa başlamıştır. Bütün insanlığa hidâyet rehberi olan Kur'ân-ın inmesi ne demektir bir düşün! Bu ne büyük bir şereftir. Açıkladığımız şekilde Ramazanın son gecelerinin tamamını ihlâsla ihyâ etmeğe çalış! Kurtuluşun elindedir. Bir kaç günlük hayâtını gafletle geçirme! Bu mübârek gün, gece ve ayları fırsat say! İmkânın elinde iken zikir ve fikir ile ibâdet ve taâtle devamlı meşgul ol!

Unutmaki Ahirete irtihal ile her şey bitmiş olur. Ahirette müflislerden olma!

Allah'ü Teâlâ hazretleri bütün mü'minleri ulvî "Kadir Gecesi" nin feyzine mazhar buyursun. Bizleri bu geceyi lâıykıyla değerlendirenlerden eylesin.

Leyle-i Kadir'in Ümmet'i Muhammed için kurtuluşu, yeni uyanışlara vesile olmasını Cenâb-ı Mevlâdan niyâz ederiz. (Amîn).

Bir Sultân Ayın Ardında Neler Yapabiliriz?..

Bir sultan ayı daha geride bırakıyoruz. Ramazan-ı Şerif'in sonu cehennemden azad olmaktır... İnşallah Allah'ü Teâlâ Hazretleri biz günâhkâr asî mücrim kullarını bu mübarek ay, gün ve geceler hürmetine başışlamıştır. Rabbimizden ümidimiz budur. Ramazan ayında kazandığımız bazı güzel hasletlerimizi vardır. Bunların başında, oruç tutmak, cemaata devam etmek, Kur'ân-ı Kerîm tilavet etmek ve günahlardan azami derecede sakınmak gelir. Bunlara Ramazandan sonra da devam etmemiz gerekir. İbadetlerin devamlı olanı daha makbûldür. Çünkü Allah (c.c.) böyle istiyor.

Büyük zatların dediğine göre: Ramazan-ı Şerif'te yapılan ibâdetlerin, Ramazandan sonra Şevval'de ve diğer aylarda yapılması, onlara devam olunması Ramazan orucunun kabul edildiğine işarettir.

Şevval ayında öncelikle yapacağımız ibadetlerimiz, Şehr'ü Ramazanda yaptıklarımızdır. Bu ayda da başta olmak üzere oruç tutmak çok sevaptır. Yine şevval ayında Kur'ân-ı Kerîm okuyacağız ve cemaata devam edeceğiz. Günahlardan son derece kaçınacağız. Yapmış olduğumuz tövbelerimize sadık kalacağız. Bunlar mü'minlerin ömürlerinin devamı müddetince yapmaları gereken hususlardır.

Şevval ayında oruç tutmanın ne kadar faziletli olduğunu Cenâb-ı Peygamber (s.a.v.) şu Hadis-i Şerif'ile dile getiriyor.

Ebû Eyyüb (r.a.)'den: Resûlullah (s.a.v.): "Ramazan'da orucunu tutup ta Şevval'den de altı gün tutan kimse bütün sene oruç tutmuş gibidir. Her sene böyle yaparsa, bütün ömrünü oruçlu geçirmiş gibi olur." buyurmuştur. (Müslîm'den)

RAMAZANDA DİKKAT EDECEĞİMİZ BAZI HUSUSLAR

MÜSLÜMAN NASIL YATMALIDIR.

Yatsı namazını müteakip (Ramazan ayında teravihi müteakib), boş söz ve lüzumsuz işlerle uğraşmadan, abdest alıp, dişleri misvâklmalıdır.

"Tebâreke" ve "İzavakiate" sûreleri okunmalıdır. Zirâ Peygamber (s.a.v.) Efendimiz "Her gece İzavakiate" sûresini tilâvet eden kimseye fakirlik gelmez" buyurmuşlardır.

Sekiz defa "âyet-el kürsî" okunmalı ve her okuyuşun sonunda sırası ile öne, sağa, sola, arkaya, yukarı, aşağı, içeriye ve sağdan itibaren dönerék etrafa üflenmelidir. Yine yatmadan önce 33 kere "Sübhanallah" , 33 kere "Elhamdülillah" , 33 kere "Allahüekber" denilmelidir. Ayrıca bir "Fatiha" , üç "İhlâs-ı şerif" okunmalıdır. Duâ ve zikirlerle yatılmalıdır.

SAHURA KALKIŞ

Sahura mutlaka kalkılmalıdır.

İmsaktan önce Besmele ile kalkıp duâ ve şükürden sonra ağız misvâklanmalı, abdest alınmalıdır.

İki rek'at da olsa "Teheccüd Namazı" kılınmalıdır.

Sahur yemeği mutlaka yenilmeli, hiç olmazsa su içilmelidir. Lakin gündüz birşey yenilmeyecek diye mide tika-basa doldurulmamalıdır.

Yemeği müteakip duâ etmeli, el ağız yıkanmalı, dişler misvâklanmalı ve oruca niyet edilmelidir.

Sabah namazına kadar uyumadan zikir ve münacaatla meşgul olunmalıdır.

Seher vaktinin kıymeti bilinmeli ve istifade edilmelidir.

Sabah namazının sünnetini evde kılıp, camiye gidilerek cemaatle namaz eda edilmelidir.

MÜSLÜMAN GÜNDÜZÜ NASIL GEÇİRMELİ

Duâların ulusu olan "Seyyid-ül istiğfar Duâsı" gece ve gündüz okunmalıdır.

Seyyid'ül İstifâr duâsı:

"Allahümme ente rabbi lâilâhe illâ ente halakteni ve ena a'büdüke ve enâ â'lâ âhdike ve va'dike mâstetağtü eüzübike min şerrimâ sanağtü ebû leke binîğmetike a'leyye ve ebû bizen-

bi fâğfirli fe innehü lâ yağfirüz-zünûbe illâ ente birahmetike ya erhemerrahimîn."

Peygamber (s.a.v.) Efendimiz: "Her kim bu "Seyyid'ül İstiğfar duâsını" deruni bir ihlâs ile sevap ve faziletine inanarak gündüz okur da, o gün akşam olmadan ölürse, o kimse cennetlik olur. Her kim de sevap ve faziletine inanarak gece okur da, sabah olmadan ölürse o kimse de ehl-i cennettendir." Buyuruyor. (Buhârî)

Gündüz günâh işlemeyen İslâm'a uygun helâl kazanç için geçirmelidirler. Vakit hayırlı işlerde harcanmalıdır. Her azanın orucu vardır. Gözün orucu iyiye bakmak, haramdan ve kötü şeylerden sakınmaktır. Kulâğın orucu haksız söz işitmek, haram, boş ve kötü sözleri dinlememektir. Dilin orucu hak söz söylemek veya susmak, kötü söz söylememektir. Gıybet, dedi-kodu edilmemeli, orucun tüm azaları tutulmasına çalışılmalıdır.

Hergün sabah namazını müteakip "Yasîn-i Şerif" okunmalıdır.

Hergün Esmâül Hüsnâ ağır, ağır manâsı düşünülerek okunmalı ve ezberlenmelidir.

Her namazı müteakip tövbe-istiğfar edilmelidir.

Kuşluk namazı devamlı kılınmalıdır, en az iki rek'at olarak.

Gündüz Kur'ân okumakla, zikirle, duâ ve istiğfarla kaza namazı kılmakla geçirilmelidir.

İstirahat ihtiyacı da giderilmelidir.

Nafîle ibâdetlerle geniş zaman ayrılmalı, bol sadaka verilmelidir.

Bilhassa ikindi-akşam arası zikirle ve Kur'ân'la ihyâ edilmelidir.

AKŞAM VE İFTAR

İftar vakit girince duâ ile oruç hemen açılmalıdır. Besmele ve duâyı müteakip hurma ile, yoksa su ile açmak evlâdır.

Akşam namazını edadan sonra iki rek'ât da olsa "evvabin" , namazı kılınmalıdır.

Akşam'da fazla yememeli mide doldurulmamalı, yemeği müteakip duâ edilmeli, eller yıkanıp dişler misvâklanmalıdır.

Temizliğe dikkat edilmeli ve güzel kokular sü-rünmelidir.

Dünyevî Bayramlardan, Sultan Bayramlarına...

Kâinatın mutlak sahibi Rahmân ve Rahim olan Allah (c.c.)'a hamdü senâlar olsun ki bizleri Ramazan-ı Şerif ayının sonuna ulaştırdı ve bayrama kavuşturdu. Ömrümüzde belli sayıda yaşayabileceğimiz Ramazan aylarından birini daha geride bırakmış oluyoruz. Geçirdiğimize Elveda Ya Şeh-ü Ramazan derken, daha nicelerine huzûr ve sukûn içinde bizleri kavuşturmasını Cenâb-ı Hak'tan niyaz ederiz.

Bayram; bir sevinç sevinme ve ferah günüdür. Bayramlar Allah (c.c.)'ın mü'minlere sevinip mesrur olmaları için armağandır. Bir aylık ibadetin, taatın sonunda Cenâb-ı Hak mü'min kullarını suçlarından ötürü bağışlamıştır ve onların sevinmelerini iştmiştir. Bu münâsebetle bayramları bizlere hayırlı günler olarak ihsân etmiştir.

Mü'minlerin dünyevî bayramları ikidir. Bu bayramların yanında mü'minler için uhrevî bayramlar da vardır. Ve bunlar üçtür:

1- Kıyâmet günü o müthiş günde amel defteri sağ taraftan verildiği zaman,

2- Sırat köprüsü geçilip cennete dahil olduğu zaman,

3- En büyüğü de muhakkak ki Cenâb-ı Hak'ın Cemâl-i Bakemâlini (Cemalullah'i) gördüğü zamandır. Bu Sultân bayramının da dereceleri vardır.

Tefsirin beyânına nazaran mü'minler (6) sınıf olarak Allah (c.c.)'ın Cemâlini temaşa edeceklerdir.

1- Haftada bir defa görecek olanlar; bunlar bûluğa erdikten itibaren son nefesine kadar Hak'ka kulluğunu tam olarak yapanlar,

2- Ayda bir defa görecek olanlar; ibâdete bûluğa erdikten bir müddet sonra başlayanlar ve son nefesine kadar sırat-ı müstakim üzere olanlar.

3- Yılda bir görenler ömrünün ahir yarısında ibâdete başlayanlar,

4- Üç senede bir görenler; Bunlar ömrünün son kısmında ibâdete başlayanlardır.

5- Cennet müddetince bir defa Cemalullah'ı görecek olanlar ki, bunlar, ömürlerini gafletle geçirip son nefeste imân edenlerdir.

6- Bu sınıftakiler cennete dahil oldukları halde Cenâb-ı Hak'ı hiç göremeyecek olanlar. Bunlar Ehl-i Sünnet vel cemaat anlayışında olan mü'tezile mezhebi mensuplarıdır.

(Bunların; sonradan Ehl-i Sünnetten ayrılan, bugün aynı ismi taşıyan Mü'tezile mensuplarıyla bir ilgisi yoktur.)

İnsan en büyük bayramını kaç günde bir yapmak istiyorsa ona göre hazırlanmalıdır.

Enes b. Malik (r..a.)'dan rivayet edilen bir Hâdis-i Şerif'de: "Allah-ü Teâlâ Hazretleri Ramazan bayramı gecesini, Şehru Ramazan-ı oruçlu geçiren kullarına ikrâm ve izzetini, ecir ve mükâfatlarını verir. Bayram sabahı ise, meleklerine yeryüzüne inmelerini emreder. Melekler yeryüzüne inerler. Onlar sokak başlarında ve yol kavşaklarında dururlar. Bunlar insanlar ve cinlerden başkasının işiteceği bir lisan ile çağırmağa başlarlar:

Ey ümmet-i Muhammed, azı kabul ederek çoğu veren ve büyük günahlarınızı bağışlayan Rabbınıza doğru çıkınız. Müslümanlar bayram namazını kıldıklarında ve duâlarını ettikten sonra Allah-ü Teâlâ Hazretleri Müslümanların her istediği şeyleri verir." buyurulmaktadır. (Üç aylar ve faziletleri, Abdülkadir-i Geylanî)

Yine bir Hadis-i Şerif de şöyledir:

"Fıtır günü insanlar bayram namazı için evlerinden çıktıklarında Allah-ü Teâlâ Hazretleri onlara rahmet nazarı ile bakar da şöyle buyurur.:

Ey benim kullarım, sizler benim için oruç tuttunuz ve benim rızam için namaz kıldınız. Artık evlerinize, mekânlarınıza suçlarınızdan bağışlanmış ve geçilmiş olduğu halde dönünüz.” (a.g.e.)

Oruç, mü'minlerin orucu olduğu gibi bayram da mü'minlerin bayramıdır. Cenâb-ı Hakk'tan, dilemek, istemek onun hakkıdır. Allah (c.c.) da oruç tutana vaat etmiştir. Kulunun dualarını, dileklerini kabul edecek ve onu bağışlayacaktır. (İnşallah)

Bayram, güzel elbiseler giymek, nefis yemekler yemek, zevk ve eğlencelere dalmak demek değildir. Bayram, tam bir İslâmi anlamda idrâk edilmeli ve yaşanmalıdır. O gün Cennet ve Cehennem ehlinin hali düşünülmesi, Cennet ehlinin olabilmek için Cenâb-ı Hakk'a duada ve niyaz için; ibâdet, taat etmeli, Ceda bulunmalıdır. Kalbin huzûra kavuşması için çalışmalı, imânın ziyâdeleşmesi, günahların ve suçların bağışlanması için Allah (c.c.)'a yalvarmalıdır.

Mü'minler olarak bayram gününde erken kalkmalı, yıkanmalı misvak kullanmalı ve güzel kokular sürülmeli, imkân varsa elbisenin mübah olanını ve en güzelini, temizini giymeli. Yine bayram günü Allah(c.c.)'ın verdiği nimetlere şükür için ferah ve sevinç göstermeli, karşılaşılan din kardeşlerine karşı güler yüzlü bulunmalı, imkân varsa fazlaca, bol bol sadaka vermeli, hayır ve hasenât yapmalıdır. Ayrıca bayram gecesini ibâdet ve taatla inhyâya çalışmalıdır. Bütün bunlar müstehap ve müstahsenlerdir.

Ramazan bayramında bayram namazından evvel hurma gibi tatlı bir şey yenilmesi de müstehaptır.

Müslüman, bayram günü Camii, Şerîfe temkinli ve sükûnetle yürüyerek gitmelidir. Ramazan Bayramı namazına giderken gizlice tekbir almalı ve mümkünse namazı müteakip başka yoldan evine (ikâmetgâhına) dönmelidir.

Bayram gününde müslümanlar birbirlerini tebrik etmeli, birbirleriyle musafaha yapmalı ve bayramlaşmalıdırlar. Yine müslümanlar bugün birbirine "Gaferallâhü lena veleküm", yani (Allah-ü Teâlâ bizi de sizi de mağfiretine nail buyursun), veya "Tekabbelâllâhü Teâlâ minnâ ve min kûm",

yani (Allah-ü Teâlâ bizden ve sizden kabul buyursun) diye duâ etmelidir.

Bayramda ziyâretler yapılmalı, akrbalar ve hastalar hoşnud edilmeli, fakir ve yetim çocuklar sevindirilmeli, bütün bunların hayır duâlarının alınmasına çalışılmalıdır. Ziyâret edilmedik, büyük gönlü alınmadık hasta, boynu bükük fakir ve yetimin kalmamasına dikkat edilmelidir. Yine bu günde kırgınlıklar unutulmalı, dargınlar barışmalı ve barıştırılmalıdır.

Müslümanın bütün bunları yaparken hassasiyetle üzerinde duracağı husus, İslâm'a uygun hareket etmektir. Ziyâretler ve bayramlaşmalar İslâm'a uygun yapılmalı, güzel ve hayırlı işlere haram karıştırılmamalıdır.

Bayramda yapılamayacak bir ibâdetle oruçtur. Bayramda oruç tutmak haramdır.

Bayram gününde dünya müslümanları da unutulmamalıdır. İslâm'ın zaferi ve muvaffakiyeti için Allah (c.c.)'a bol bol içten dualar edilmeli.

Allah-ü Teâlâ ve Tekaddes Hazretlerinden Mübarek Ramazan Bayramının İslâm âleminin uyanışına vesile olmasını niyaz ederiz. Allah (c.c.) bizleri gafletten uyandırsın. Şu anda fiilen mücadele veren İslâm mücahidlerine ve tüm müslümanlara Sabr-ı Cemîl ve Zafer nasip eylesin. Yardımını müslümanlardan esirgemesin. (Âmin)

RAMAZAN AYI

Onbir ayın bir sultanı, afv, mağfiret, rahmet, şifa, hayır, oruç ayı, ayların en izzetlisi, en bereketlisi olan Ramazan ayında, ümmet'e Kur'ân, oruç ve çok rahmet verildiğinden, bu mübarek ay da ümmetin ayıdır. (Amentü Şerhi, N. Kurtulmuş)

Ebû Hureyre (r.a.)'den rivâyet edilmiştir ki: Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "Ramazan girdiğinde Cennet kapıları açılır, Cehennem kapıları da kapanır, bütün şeytanlar da zincire vurulur." diye buyurarak Ramazan'ın önemini belirtmişlerdir. (S. Buhari, C.VI.)

MÜ'MİN KİMDİR?

Seygili Peygamberimiz (s.a.v.) Şaban ayının son gününde verdiği bir hutbede de Ramazan ayı için şöyle buyurdu:

“Ey Müslümanlar! Üzerinizde öyle büyük bir ay gölge vermek üzeredir ki, bu aydaki bir gece (kadir gecesini) bin aydan daha faziletlidir. Allahü Teâlâ, bu ayda, her gün oruç tutulmasını emretti. Bu ayda geceleri teravih namazı kılmak da sünnettir. Bu ayda, bir farz yapmak, başka aylarda yetmiş farz yapmak gibidir. Bu ay, sabır ayıdır, sabr edenin gideceği yer Cennettir. Bu ay iyi geçinmek ayıdır. Bu ayda mü'minlerin rızık artar. Bir kimse bu ayda bir oruçluya iftar verirse günahları avf olur. Hak Teâlâ onu Cehennem ateşinden azad eder. O oruçlunun sevabı kadar ona verilir.”

Eshâb-ı Kiram (r.a.) dediler ki; Yâ Resûlallah, her birimiz, bir oruçluya iftar edecek kadar zengin değiliz.

Resûlallah (s.a.v.) buyurdular ki:

–“Allahü Teâlâ bu sevabı, bir yudum süt, su ve yahut bir hurma ile oruçluya iftar ettirene verir. Kim bir oruçluya doyurursa, bu onun bütün günâhlarının bağışlanmasına sebep olur. Rabbi onu benim havzımdan (Havz-ı kevser) öyle bir içirir ki, onda sonra ebediyen susamaz. Onun sevabından hiç bir şey eksilmeden aynı mükâfatla mükâfatlandırılır. Ramazanın evveli rahmet, ortası mağfiret, sonu ise Cehennemden azâd olmaktır. Bu ayda, kölenin, işçinin, me'murun, talebenin, askerinin, vazifesini hafifleten âmirleri, müdürleri, kumandanları; Cenâb-ı Allah (c.c.) çok sever, avf eder ve Cehennem ateşinden korur.

Ramazan ayında dört hasleti çoklaştırmız. İki haslet ile Rabbinizi kendinizden razı kılarırsınız. Diğer iki hasletten ise müstağni olamazsınız (her zaman yapmanız lâzım)

Biri, “Lâ ilâhe ill-Allah” demek, ikincisi ise Allah'dan avf dilemek üzere “tevbe ve istiğfar” etmektir. Kendisinden müstağni olamayacağınız iki haslet ise; “Rabbinizden cenneti istemek ve cehen-

nemin ateşinden ona sığınmaktır.”

– Kim inanarak ve sevabını isteyerek, ramazanda oruç tutarsa, onun geçmiş ve gelecek günahları bağışlanır.

Allahü Teâlâ (Hadîs-i Kudside) buyuruyor ki:

–Âdemoğlunun her ameli kendisi içindir. Oruç müstesna o benim içindir. Onun mükâfatını ben vereceğim. Allahü Teâlâ'nın, kendi nefesine izâfe ettiği ibadet sana kâfidir.

Resûlullah (s.a.v.) buyuruyor:

“Benim ümmetine Ramazan ayında beş haslet verildi. Bu hasletler onlardan önce geçen ümmetlere verilmemiştir:

1– Allah katında, oruç tutanın ağzının kokusu misk kokusundan daha güzeldir.

2– İftar edilinceye kadar, melekler onlar için istiğfar eder.

3– Ramazan ayında bütün şeytanlar bağlanır.

4– Allah (c.c.) her gün cenneti zînetlendirir ve “Salih kullarım, kendilerinden kötülüğün ve ezânın men'edilmesini istiyor” buyuruyor.

5– Ramazan ayının son gecesinde, Allah onları avfeder. (İhyâ-ı Ulûm'id-Dîn)

Mü'min nedir? “İman etmiş. İslâm dinine inanmış. İslâm. Müslüman.” demektir.

İslâmiyeti tebliğ eden ve nefsinde yaşayan “Levlâke” sırtına mazhar olmuş olan ve de Allah (c.c.) Hazretleri'nin “Habibim!” hitabına mazhar olmuş olan Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) Efendimiz mü'minlerin önderi ve en yücesidir..

İşte, Peygamber (s.a.v.) Efendimiz, mü'mini nasıl tar'if ediyorlar ve tavsif buyuruyorlar evvelâ bunu öğrenelim ve bu tavsiflere lâıyk olmağa çalışalım.

PEYGAMBER (S.A.V.)'İN FEM-İ SAÂDETLERİNDEN MÜ'MİNİN VASIFLARI VE TA'RİFLERİ

Mü'min, insanların kendisinden emin olduğu kişidir, müslim, müslümanların dilinden salim olduğu kişidir, mücahir ise kötülüğe veda edendir. Nefsim yed-i kudretinde olana yemin olsun ki, komşusu kendi ezâ ve cefâsından emin olmayan kul cennet'e giremez"

"Müm'in bir kabtan, kâfir ise yedi kabtan yer."

"Müm'in cennet'te çocuk isterse, hamli, vazî ve yaşî (hepsi) istediği şekilde, bir saat zarfında meydana gelir."

"Mü'min mü'minin aynasıdır"

"Mü'min mü'minin aynasıdır, mü'min mü'minin kardeşidir, bulduğu yerde onu korur."

"Mü'min ülfet eder, sevmiyen ve sevilmeyen de hayır yoktur."

"Mü'min ülfet eder, sevmiyen ve sevilmeyen de hayır yoktur"

"Mü'min mü'min için birbirini perçinleyen bir binâ gibidir."

"Kavî mü'min Allâh'a, zayıf mü'minden daha sevimli, daha hayırlıdır. buna rağmen hepsinde hayır vardır. Sana yararlı olan şeye karşı hâris ol! Yardımı Allah'tan iste, acze düşme. Başına bir şey gelirse (Ah keşke şöyle yapsaydım, böyle yapsaydım, böyle yapsaydım!) deme; şöyle de: (Bu Alah'ın kaderidir, dilediğini yapar). Çünkü (Eğer şöyle yapsaydım!) sözü, şeytanın işini açar. (Ve ona kolaylık sağlar)"

"Mü'mini tuzaga düşürülmeğe çalışırlar, oysa Allah onların hile ve dediselerini daha mükemmel bir şekilde başlarına çarpar."

"Mü'min pek şerefli ve iyi insandır. Fâcir ise fesâdçi ve alçak bir insandır."

"Mü'min her hâl ü kârda selâmettedir. Rûhu azze ve celle 'ye hamd ederken çıkar.

"Mü'min iki korku arasında bir kuldur: Geçmiş

günahı sebebiyle Allah'ın ona nasıl muamele edeceği için korkar, geri kalan ömründe helâk edici şeylerden başına ne geleceğini kestiremediği için korkar."

"Ehl-i imana göre mü'minin durumu, cesede karşı başın durumu gibidir: Baştaki sancıdan cesedin elemelenmesi gibi, mü'min ehl-i imânın acısını (kendi açısı imiş gibi) ta içinde his eder."

"Allah nezdinde, mü'min mukarreb meleklerden (Allah'a yakın, Allah'a yakınlaşmış melek) daha iyidir".

"İnsanlarla haşır neşir olup, onların ezâsına sabreden mü'min, insanlarla haşır neşir olmayan ve onların eziyetlerine sabretmeyen mü'minden üstündür."

"Mü'min, külfeti az olandır."

"Mü'min dünyada başına gelen şeyler sebebiyle kat'iyyen sakınmaz, kâfir ise, en ufak mes'eleyi dert yapar."

"Mü'min Allah nezdinde bazı meleklerden daha şereflidir."

"Mü'min serapâ yararlıdır: Berâberinde yürürsen sana faydalı olur, ona bir şey danışarsan yine sana yararı dokunur, ona ortak olursan sana faydalı olur. (Hülâsa) onun her işi serapâ yararlıdır."

"Mü'min öylesine yumuşaktır ki, bir ahmâk bile yumuşaklığını istismar edebilir."

"Mü'minde her türlü huy bulunabilir, fakat yalan ve hıyânet asla!"

"Mü'min yumuşak omuzludur. Kardeşine geniş davranır. Münâfık ise uzak durur, kardeşine sıkıntı verir; mü'min, kardeşini gördüğü yerde hemen selâm verir, münâfık ise karşı tarafın selâmını bekler, ilk o versin der."

"Mü'min beş çetin şeyle karşı karşıyadır: Kendisini kıskanan mü'min, kendisinden nefret eden münâfık, kendisi ile çarpışan kâfir, devamlı çekiştiği nefis, kendisini saptırmak için can atan şeytân."

"Mü'minin evi kamıştıdır! Yemeği pir parça ekmektir, elbisesi yırtıktır, başı tozlanmış, kalbi hüşü içindedir. Hülâsa, doğru ve hak yoldan hiç

ayrılmaz!"

"Mü'minin dilinde konuşan melektir, kafirin dilinde konuşan ise şeytan! Mü'min Allah'ın sevgilisidir. Allah ona en büyük nimetini ihsân edecektir."

"Mü'min yiğittir, zekidir, dikkatlidir, itâatlıdır, acele etmeyendir, âlimdir, verâ' sahibidir. Münâfık insanları arkalarından çekiştirir ve yüzlerine karşı dil uzatan bir Cehennem (odunudur). Şüpheli şeylerde durmaz, harama riâyet etmez, tıpkı gece odun toplayan kimse gibi, nereden kazandığına, nereye harcadığına ehemmiyet vermez."

"Mü'min dünyada garib gibidir. Onun göz kamaştıran zinetlerine gönül vermez. Onun cefâsından yakınmaz! İnsanlara karşı bambaşka bir durumu vardır onun. İnsanların da ona karşı bambaşka bir hareket tarzları vardır. Gönlü rahat fakat cesedi yorgundur onun!"

"Mü'min çoluk çocuğun arzusu ile yer, münâfık gelince, çoluk çocuğu onun arzusu ile yer."

"Mü'min kendisini yaratan Allah'ın nûru ile bakar."

"Mü'min kabrinde, şehâdet kelimesi getirip Muhammed'i(n) (s.a.v.) kim olduğunu bildiği zaman, işte şu Âyet'in sırrı tecellî etmiş olur: "Allah imân edenleri, dünya hayatında da ahirette de kavli sâbit (kelime-i tevhid) ile ayakta tutar."

"Dünyadaki mü'minler üç kısımdırlar: Allâh ve Resûlüne iman ettikten sonra (bu hususta) şüpheye düşmeyip malları ve canları ile Allah yolunda savaşıyorlar... İnsanların mallarına, canlarına dokunmayanlar, nefislerini tatmin edecek herhangi bir dünyalık gelip çattığı zaman, sırf onu Allah rızası için terk edenler"

"Mü'minler tek adam gibi (tek vücut gibi) dir; başı rahatsızlandığı zaman, vücudun diğer a'zaları aynı acıyı çeker ve uykusuz kalır."

"Mü'minler kolay ve yumuşaktırlar. Tıpkı bağlamak istediklerinde boyun eğen, bir kaya üzerine çöktürmek istediklerinde çöken mûnis bir deve gibi."

"Evleri ve kendileri birbirlerinden uzak olsa bile mü'minler, birbirlerine öğüt verip sevişirler. Fâcirler evleri ve kendileri bir arada dahi olsa, birbirlerini sevmeyenler devâmlı olarak çekişip dururlar." (Râmûz Terçümesi, s.331-334)'den.

Allah (c.c.)'nin rızasını kazanmak için önce Peygamber (s.a.v.) Efendimiz'in rızasını kazanmak gerekir. Gayesi, Allah (c.c.)'nin rızasını kazanmak olan mü'minin, Rehber'ine uyabilmesi için de, O'nun (s.a.v.) Efendimiz'in, rızasını kazanabilmenin yollarını araştırması gerekir.

Peygamber (s.a.v.) Efendimiz, kendiliğinden hiç bir şey söylemediğine ve her söylediğinin Allah (c.c.)'nin emri ve isteklerinden ibâret oluyor.

Öyle ise, mü'min Rehber'ine iyi uymalı. O'nun tavsiyelerine uymalı ve men buyurduklarından da şiddetle kaçınmalıdır. Aksi takdirde de boşuna kürek sallarsa ve de da'vayı kaybetmek gibi bir bahtsızlığa düşer.

"Vesselâtu, vesselâmü a'lâ Seyyîdina Muhammedin ve a'lâ, âlihî ve sahbîhi ecmâine tayyîbine tâhirin"

ÖNDERİMİZ PEYGAMBERİMİZ (S.A.V.)'DİR

Bismillâhirrahmanirrahîm,

Elhamdülillâhi Rab'bil Âlemin... Vesselâtu Vesselâmü â'la Seyyidinâ Muhammedin ve â'lâ Âlihi ve Sahbihi Ecmâin..

Bütün mahûkâtı insanoğlunun emrine âmâde kılan Cenâb-ı Hakk (c.c.), kullarına iyi ve kötüyü ayırt edebilecek bir şekilde yaratmıştır. Ona akıl denen ulvî bir melekeyi ihsân etmiştir. Küllî bir irâdeye sahip olan insan, hak ve bâtil yol ayrımının başındadır. O cüz'î irâdesini kullanarak ya Hakk'ı seçer. Veya bâtila gider.

Allah-ü Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri, insanog-

lunu bu şekilde yaratmasına rağmen, onu yalnız başına bırakmamıştır. İnsanların yanlış yolları sapmamaları ve ebedî âlemlerini mahvu perişan etmemeleri için zaman zaman peygamberler göndermiş ve âdemoğlunu Hakk'a dâvet etmiştir.

İlk peygamber, ilk insan olan Hz. Adem (a.s.)'dir. Son peygamber ise peygamberler peygamberi bizim peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'dir. Bu iki peygamber arasında da ancak Allah'ın bildiği kadar peygamberler gelmiş geçmiştir. Bunların adedini ancak Allah(c.c.) bilir. Biz müslümanlar olarak bunların hepsinin hak ve gerçek olduğuna inanırız ve kabul ederiz.

Peygamberlere beşeriyet her zaman muhtaç bulunmuştur. İnsanların kötülüklerden kurtulması, dünyada ve ahirette selâmete ermesi, saâdete kavuşması, dinî ve dünyevî vazifelerini öğrenmesi, Allah (c.c.)'a gerektiği gibi imân edebilmesi ve kulluk vazifesini yapabilmesi ilâhî rehberler olan peygamberler sayesinde mümkün olmuştur. İnsan akıl ve fikriyle kendisini bir yaratanın var olduğunu sezebilir. Fakat tam olarak Hakk(c.c.)'a kulluğu yapabilmesi ve yukarıda saydığımız vasıflara kavuşabilmesi ancak peygamberler sayesinde gerçekleşir. İşte bunun için Cenâb-ı Hakk(c.c.), büyük bir ihsân ve keremi neticesinde Resûller göndermiştir. O, insanlara herşeyi tamam olarak göndermiştir. O, sonsuz adalet sahibidir. Her türlü ilâhî delilî insanların hizmetine sunmuştur. Bunun neticesinde artık hiçbir kimse ben Allah (c.c.)'ı, Hakk'ı bulamadım diyemez. Doğruyu bulamayan ebedî âlemde hüsrâna uğrayacak ve cezasını görecektir. Peygamberler göndermeden insanları cezalandırmak O'nun şanına yakışmazdı.

Peygamberin en büyük ve sonuncusu bizim Peygamberimiz (s.a.v.)'dir. O, Hâtem'ül Enbiyâdir. Kıyâmete kadar yeryüzündeki bütün milletlerin en son peygamberidir. O'nun yaydığı İslâm dininde cihânşümül, umûmî ve ebedî bir dindir.

Peygamber (s.a.v.) Efendimiz insanlık için rahmet unsurudur. Bize örnektir. Bütün hayatı boyunca nasıl hareket etmemiz gerektiğini bizlere göstermiştir. Hayatının en inceliklerine kadar her şeyi tesbit edilen O'nun gibi hiç varlık dünyada yoktur ve olmayacaktır. O'nun yaşantısı ve sözleri bizim için gazgeçilmez birer değeri haizdir. En uzun kay-

nağından Habîbî Kibriyanın o güzelim hayatını öğrenmeliyiz ve mümkün merteye hıfzetmeliyiz. Ve yaşantımızda her hâlıkarda tatbik etmeliyiz. Bizim için hangi zorluklarla karşılaşırız karşılaşalım çözümlü yolları O'nun eşsiz hayatında mevcuttur.

Müslümanların kurtuluşu, O'nun hayatını, sünnet-i seniyyesini tatbiklerine bağlıdır. Tüm insanlık âleminin de selâmet ve saâdeti, O'na dönmekle, imân etmekle mümkündür. Bizlerin örnek edineceği tek yol Hz. Peygamberimizin yoludur. Kim ki O'nun sünnetine ittiba eder veya etmeğe çalışır, işte o doğru yoldadır. Kim ki sünnet-i seniyye yolunda değildir. O da sapıklıkların, bâtıl yolun içindedir.

Zîra Resûlullah (a.s.): “Benim sünnetimden yüz çevirenler, benden (benim ümmetimden) değildir.” (Buhârî) buyurmuştur.

Evet Azîz Müslüman!.. Bugünkü dünya insanlığının bunalımı ve İslâm âleminin bocalayışı Hz. Peygamber (s.a.v.)'in yolunu bulamayışındandır. Sen dünya yüzünde uyulacak bir lider arama! Liderliklerin peşine takılma! Hakîki önder Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'dir. O'nun sünnetine sarılan ebedî kurtuluşa mazhar olur! O halde gecikmeden Sünnet-i Resûlullah (s.a.v.)'a dön ve bütün insanlığı, O'na tâbi olmağa dâvet et! Bilmiş olki diğer yolların hepsi boş ve yanlıştır.

Şu Hadîs-i Şerîf'in haykırdığı ilâhî gerçeği hiçbir zaman aklından çıkarma! “Hiç biriniz, ben ona, evlâdından da, pederinden de ve bütün halkdan daha sevgili olmadıkça imân etmiş olmaz.” (Buhârî)

Evet kardeşim; Resûlullah'ı herşeyinden, hattâ canından da fazla seveceksin. Kurtuluşun için, imân edebilmen için buna mecbursun.

Cenâb-ı Hakk (c.c.) Ümmet-i Muhammed'i gafletten uyandırısın ve bizleri kendisine hakîkî kul, Habîbi Edîbine gerçekten ümmet eylesin. Cümlemizi Sünnet-i Resûlullah'a ittibâ eden ve bu uğurda her şeyini fedâ edebilen salih kullar zümresine ilhak buyursun. Bütün Ümmet-i Muhammed'i, Peygamberimiz'in şefaatinde mahrûm etmesin. (Amîn)

Velhamdü Lillâhi Rab'bil Âlemin...